

Dosar nr. 1-854/2025
1-25043833-12-1-02042025

Sentința
în numele Legii

16 ianuarie 2026

municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecător, Liudmila Beșliu

Grefier, Olga Topalov

Cu participarea: Procurorului, din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Mahu Ina, a apărătorului care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime a inculpatului Pretuleac Ion, Lazur Ioana, împuternicit în baza mandatului (Seria MA nr. 0303127 din 10.03.2025) precum și a inculpatului Pretuleac Ion;

A judecat în ședință de judecată publică în limba de stat, în condițiile art. 509 Cod procedură penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală privind învinuirea lui:

*Pretuleac Ion ******, născut la *******, IDNP *******, domiciliat în ******* cetățean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, supus militar, celibatar, , fără antecedente penale (f.d.120);

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal-*coruperea activă, adică darea personală, unei persoane publice, de bani, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*

Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: *02 aprilie 2025 – 16 ianuarie 2026*;

Procedura de citare legală executată;

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

constată:

Fapta prejudiciabilă imputată constatată în ședință de judecată (temeiul real al răspunderii penale):

Partea descriptivă:

1. La 12.02.2025, aproximativ la ora 17:00 min., angajații INSP al IGP al MAI,

Platon Iurie și Grigoraș Cristian, aflându-se în exercitarea funcției pe str. Ismail 84, mun. Chișinău, au stabilit automobilul de model „Mercedes E240” cu n/î *****, care a fost parcat neregulamentar de către Toca Vasile. În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional, Petruleac Ion, acționând în interesele lui Toca Vasile, cunoscând cu certitudine că angajatul Inspectoratului de poliției Grigoraș Cristian, deține calitatea de funcționar public cu statut special, adică este persoană publică în sensul art. 123 alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire sau darea personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul angajatului Inspectoratului de poliției în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute și pentru a-l determina să ignore obligațiile funcționale și să nu îl documenteze și sancționeze pe Toca Vasile, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional, a dat suma de 700 lei angajatului de poliție Grigoraș Cristian, pe care i-a plasat într-o husă cu acte, actele respective și banii fiind transmiși de acesta angajatului de poliție.

2. *Astfel, organul de urmărire penală a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Petruleac Ion, a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și anume: -, „Coruperea activă, adică darea personală, unei persoane publice, de bani, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale”.*

Argumentele participanților la proces:

3. În ședință de judecată preliminară, inculpatul Pretuleac Ion, a declarat, personal că recunoaște totalmente săvârșirea faptelor incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat la urmărirea penală.

4. Totodată, inculpatul Pretuleac Ion asistat de avocatul Lazur Ioana au solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției cu adoptarea unei sentințe în acest sens.

5. Apărătorul inculpatului Pretuleac Ion, avocatul Lazur Ioana, a susținut poziția clientului său, solicitând instanței acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției care a fost negociat de către inculpat cu organul de urmărire penală, cu aplicarea în

privința inculpatului a pedepsei minime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

6. Acuzatorul de stat Mahu Ina, a susținut poziția inculpatului și la fel, a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției care a fost negociat de către inculpat cu organul de urmărire penală, semnat la etapa urmăririi penale, cu recunoașterea lui Pretuleac Ion vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Aprecierea instanței de judecată:

7. Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Pretuleac Ion, acesta și-a recunoscut integral vinovăția în cele imputate, declarând că la data de 12.02.2025, la volanul automobilului său se afla Vasilie Toca Veaceslav, care a parcat neregulamentar sub indicator. Ei s-au deplasat de la mașină, iar când s-au întors, poliția aplicase deja sigiliul pe ușă. Domnul Grigoraș Cristian i-a spus să nu deschidă ușa, însă acesta a deschis-o deoarece documentele solicitate se aflau în interior, astfel a înmănat documentele agentului. Mașina sa era ultima parcată neregulamentar, însă anterior mai fusese parcate și alte vehicule. În timp ce polițistul întocmea procesul-verbal, inculpatul a pus suma de 700 de lei pentru a evita întreprinderea altor acțiuni. Acesta s-a apropiat inițial de Grigoraș, care i-a spus să se adreseze domnului Iurie la care a pus banii în portbagajul mașinii de poliție.

8. Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice. La fel, instanța de judecată reține că, la etapa urmăririi penale au fost acumulate probe care au fost puse la baza învinuirii, acestea au fost acceptate de inculpat la etapa semnării acordului de recunoaștere a vinovăției și au fost puse la baza acordului de recunoaștere a vinovăției înaintat instanței de judecată pentru acceptare:

9. *Declarațiile martorului Platon Iurie, a declarat că, aactivează în calitate de ofițer al Serviciului Patrulare Chișinău al Direcției Patrulare „Centru” a Inspectoratului Național Securitate Publică IGP al MAI din anul 2018. Obligațiunile de serviciu sunt stipulate în Contractul de angajare și Fișa postului, precum și în instrucțiunile interne. În special, în activitatea de serviciu, este antrenat în patrularea sectorului Centru al mun. Chișinău. Cu privire la denunțul formulat la 12.02.2025, depus de către colegul său Grigoraș Cristian, privind denunțarea faptelor de corupere din partea cet. Pretuleac Ion, declară următoarele: La data de 12.02.2025, împreună cu colegul Grigoraș Cristian, a fost implicat în misiune de serviciu, conform*

tabelului de repartizare, pe sectorul Centru al mun. Chișinău, și anume str. Negruzzi, Dumitru Cantemir și Ismail, cu automobilul de serviciu de model Skoda Kodiaq, cu n/î MAI 8832. Astfel, la data de 12.02.2025, în jurul orelor 17:00, în timpul patrulării pe str. Ismail 84, mun. Chișinău, au fost observate mai multe autovehicule parcate sub indicatorul 3.31 din RCR, „Oprire interzisă”, prin care se interzice oprirea și staționarea vehiculelor. Printre aceste automobile era parcat și automobilul de model „Mercedes E240” cu n/î *****. A parcat automobilul de serviciu la adresa sus-menționată, ulterior ambii au coborât și au început identificarea conducătorilor auto, în vederea sancționării conform legii. La mijloacele de transport la care era plasat numărul șoferului, aceștia telefonau pentru a-i chema în vederea întocmirii proceselor-verbale contravenționale. Unele mașini, inclusiv „Mercedes E240” cu n/î ***** , nu dispuneau de numărul conducătorului; astfel, li s-a aplicat sigiliu pe portiere. Între timp, la automobilul „Mercedes E240” s-au apropiat două persoane de gen masculin și o persoană de gen feminin, care au comunicat că autoturismul le aparține. La întrebarea adresată de către el privind identitatea conducătorului automobilului, cet. Toca Vasile, născut la 13.01.2003, a declarat că se afla la volanul acestuia și l-a parcat sub indicatorul „Oprire interzisă”. La auzul acestor declarații, le-a comunicat că urmează a fi documentat conform art. 240 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni de 500 lei și 2 puncte de penalizare. A luat actele și s-a deplasat spre automobilul de serviciu, unde se aflau calculatorul și imprimanta, pentru întocmirea procesului-verbal, iar colegul său s-a dus pentru identificarea celorlalți conducători auto. Persoanele care s-au apropiat de automobilul „Mercedes E240” au rămas în zonă: persoana de gen feminin lângă automobilul lor, iar cele două persoane de gen masculin (Toca Vasile și Pretuleac Ion) se aflau în apropierea lui, lângă automobilul de serviciu. În timp ce deschidea calculatorul de serviciu, cet. Pretuleac Ion i-a comunicat că el este proprietarul automobilului „Mercedes E240” și că nu ar dori să fie întocmit proces-verbal prietenului său, Toca Vasile. El i-a comunicat că acest lucru nu este posibil. După o perioadă scurtă, Pretuleac Ion s-a îndepărtat într-o direcție necunoscută, iar el a rămas cu Toca Vasile, concentrat pe întocmirea procesului-verbal. După un timp, către el s-a apropiat colegul Grigoraș Cristian, comunicându-i că este imposibil de identificat proprietarul unui alt mijloc de transport și că urmează ca acesta să fie ridicat la parcare specială. În acel moment, la automobilul de serviciu s-a apropiat din nou cet. Pretuleac Ion, care a insistat ca ei să se uite în husa pentru acte de culoare neagră, de dimensiuni mici, pe care i-a întins-o colegului. Colegului a luat husa oferită de Pretuleac Ion și a deschis-o imediat. La deschidere, au observat

mijloace bănești formate din mai multe bancnote de 100 MDL. La întrebarea adresată de coleg către Pretuleac Ion privind explicația acestui fapt, ultimul a tăcut. Văzând aceste acțiuni, împreună cu colegul au apelat serviciul 112, anunțând cele întâmplate. Menționează că nu avea nevoie de niciun alt act și nici nu a solicitat vreunul, deoarece pașaportul tehnic și permisul de conducere al persoanei care săvârșise contravenția se aflau deja la el; alte acte nu au fost solicitate nici de el, nici de coleg. Peste aproximativ 40 de minute, la fața locului a venit grupa operativă a Inspectoratului de Poliție sect. Centru mun. Chișinău, care a efectuat cercetarea automobilului de serviciu. În timpul cercetării au fost ridicate din husa pentru acte 7 bancnote cu nominalul de 100 MDL. Menționează că cet. Pretuleac Ion, din momentul apropierea de automobilul „Mercedes E240”, manifesta intenții de a soluționa cazul fără întocmirea procesului-verbal contravențional. Acesta i s-a adresat cu rugămintea de a nu întocmi proces-verbal, sugerând că „va fi tot normal”, deși nu a precizat în ce mod. Observând intenția acestuia, s-a deplasat la automobilul de serviciu, unde și-a luat telefonul mobil personal (deoarece nu este dotat cu cameră de corp) și a început să filmeze, pentru orice eventualitate. În înregistrările efectuate se observă clar intenția lui Pretuleac Ion de a oferi mijloace bănești în vederea neîntocmirii procesului-verbal contravențional pe numele lui Toca Vasile. Momentele respective au fost fixate și înregistrate de camera de corp a colegului. El nu dispune de cameră de corp. Nu s-a făcut nicio aluzie categoric și nu s-a pretins niciun leu pe toată durata intervenției. Pe numele lui Toca Vasile a fost întocmit proces-verbal contravențional în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea unei amenzi de 500 lei și 2 puncte de penalizare.. /f.d. 80-83/

10. *Declarațiile martorului Grigoraș Cristian* a declarat că, activează în calitate de ofițer al Serviciului Patrulare Chișinău al Direcției Patrulare „Centru” a Inspectoratului Național Securitate Publică IGP al MAI din anul 2023. Obligațiunile de serviciu sunt stipulate în Contractul de angajare și Fișa postului, precum și în instrucțiunile interne. În special, în activitatea de serviciu, este antrenat în patrularea sectorului Centru al mun. Chișinău. Cu privire la denunțul formulat la 12.02.2025, depus de către el, privind denunțarea faptelor de corupere din partea cet. Pretuleac Ion, declară următoarele: la data de 12.02.2025, împreună cu colegul Platon Iurie, a fost implicat în misiune de serviciu, conform tabelului de repartizare, pe sectorul Centru al mun. Chișinău, și anume pe str. Negruzii, Dumitru Cantemir și Ismail, cu automobilul de serviciu de model Skoda Kodiaq, cu numărul de înmatriculare MAI 8832. Astfel, la data de 12.02.2025, în jurul orelor 17:00, în timpul patrulării pe str. Ismail 84, mun. Chișinău, au fost observate mai multe autovehicule parcate sub

indicatorul 3.31 din RCR – „Oprire interzisă”, prin care se interzice oprirea și staționarea vehiculelor. Printre aceste automobile era parcat și automobilul de model „Mercedes E240” cu numărul de înmatriculare *****. A parcat automobilul de serviciu la adresa sus-menționată, ulterior ambii au coborât și au început să stabilească identitățile conducătorilor auto, în vederea sancționării conform legii. La mijloacele de transport pe care era indicat numărul șoferului, aceștia telefonau pentru a-i chema în vederea întocmirii proceselor-verbale contravenționale, pentru ignorarea cerințelor indicatorului. O parte dintre mașini, printre care și automobilul „Mercedes E240” cu n/î *****, nu dispunea de numărul conducătorului; astfel, le-au aplicat sigiliul pe portiere (inclusiv și automobilului „Mercedes E240”). Între timp, la automobilul „Mercedes E240” cu n/î ***** s-au apropiat două persoane de gen masculin și o persoană de gen feminin, care au comunicat că automobilul le aparține. La întrebarea adresată de colegul Platon Iurie privind identitatea conducătorului automobilului, cet. Toca Vasile, născut la 13.01.2003, a răspuns că el se afla la volanul automobilului și l-a parcat sub indicatorul „Oprire interzisă”. În continuare, colegul i-a comunicat că urmează a fi documentat conform art. 240 alin. (1) Cod contravențional și i se va aplica o sancțiune de 500 lei și 2 puncte de penalizare. Platon Iurie a luat actele și s-a deplasat spre automobilul de serviciu, unde se afla calculatorul de serviciu și imprimanta, pentru întocmirea procesului-verbal, iar el, la rândul său, s-a deplasat pentru identificarea celorlalți conducători auto. Persoanele care s-au apropiat de automobil au rămas în zonă: persoana de gen feminin lângă automobilul lor, iar cele două persoane de gen masculin (Toca Vasile și Pretuleac Ion) se aflau în apropierea colegului, lângă automobilul de serviciu. Între timp, la el s-a apropiat cet. Pretuleac Ion, rugându-l insistent să se uite din nou în documente, întinzându-i o husă pentru acte de culoare neagră, de dimensiuni mici. El i-a comunicat că nu are nevoie de actele sale, mai ales că de documentarea contravenției se ocupa colegul. În acest timp, la un alt automobil s-a apropiat un conducător auto care, la fel, ignorase indicatorul și a prezentat actele în vederea perfectării procesului-verbal. El a luat actele acestui șofer în mână și s-a deplasat spre automobilul de serviciu, pentru întocmirea procesului-verbal. Din urma sa s-a apropiat din nou cet. Pretuleac Ion, care l-a rugat iar să se uite în documente, întinzându-i aceeași husă pentru acte. Ajuns la mașină, el a luat husa oferită de Pretuleac Ion și a deschis-o imediat. La deschidere, a observat mijloace bănești, formate din mai multe bancnote de 100 MDL. L-a întrebat pe Pretuleac Ion ce înseamnă aceasta, la care ultimul a tăcut. În acel moment, colegul era de față și a observat acțiunile lor. Văzând cele întâmplate, împreună cu colegul său au decis să

apeleze serviciul 112, anunțând despre incident. După aproximativ 40 de minute, la fața locului a venit grupa operativă a Inspectoratului de Poliție sect. Centru, mun. Chișinău, care a efectuat cercetarea automobilului de serviciu. În timpul cercetării, din husa pentru acte au fost ridicate 7 bancnote cu nominalul de 100 MDL. Momentele respective au fost fixate și înregistrate de camera de corp nr. 41, care se afla asupra lui. Categorie nu au fost făcute aluzii privind posibilitatea soluționării altfel a cazului; nu s-a pretins niciun leu pe toată perioada. Mai mult, pe toată durata activității, camera de corp pe care o purta a fost pornită, fixând toate evenimentele/f.d. 85-88/

11. *Proces-verbal de confruntare între Platon Iurie și Pretuleac Ion; /f.d. 115-116/*

12. *Proces-verbal de confruntare între Grigoraș Cristian și Pretuleac Ion /f.d. 117-119/*

13. *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.02.2025. /f.d. 7-10/*

14. *Proces-verbal de cercetare a obiectelor din 07.03.2025. /f.d. 90-95/*

15. *Proces-verbal de cercetare a obiectelor din 10.03.2025. /f.d. 96-99/*

16. *Proces-verbal de cercetare a obiectelor din 13.03.2025. /f.d. 68-76/*

17. *Raport de constatare tehnico-științifică nr. CNA_AA 000435 din 05.03.2025./f.d. 30-34/*

18. *Documentele parvenite de la Inspectoratul Național de Securitate Publică. /f.d. 43-56/*

19. *Mijloace materiale de probă – două suporturi optice de format DVD. /f.d. 79;102/*

20. *Corpuri delict – mijloace bănești în sumă de 700 MDL, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06.03.2025 și transmise spre păstrarea Serviciului Fiscal de Stat. /f.d. 35/*

21. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 505 Cod de procedură penală și audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în învinuire și vinovăția sa în comiterea acestora, acțiunile căruia instanța le califică în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) din Codul penal, coruperea activă, adică darea personală, unei persoane publice, de bani, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale

22. În acord cu art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției,

precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

23. În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

24. În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

25. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia* [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia* [MC], 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

26. Art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

27. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în dosar inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

28. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează

între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

29. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

30. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

31. Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

32. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

33. Instanța de judecată relevă că în cauza Kokkinakis vs. Grecia din 25.25.1993, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală

Încadrarea juridică a acțiunilor (temeiul juridic al răspunderii penale):

34. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 505 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele incriminate și indicate în acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate *infra*.

35. În speță, instanța constată că, inculpatul Pretuleac Ion a atentat la *obiectul juridic special*, care îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

36. La rândul său, *obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii îl reprezintă remunerația ilicită, care la caz, la 12.02.2025, aproximativ la ora 17:00 min., angajații INSP al IGP al MAI, Platon Iurie și Grigoraș Cristian, aflându-se în exercitarea funcției pe str. Ismail 84, mun. Chișinău, au stabilit automobilul de model „Mercedes E240” cu n/î *****, care a fost parcat neregulamentar de către Toca Vasile.

37. În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional, Petruleac Ion, acționând în interesele lui Toca Vasile, cunoscând cu certitudine că angajatul Inspectoratului de poliției Grigoraș Cristian, deține calitatea de funcționar public cu statut special, adică este persoană publică în sensul art. 123 alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire sau darea personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul angajatului Inspectoratului de poliției în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute și pentru a-l determina să ignore obligațiile funcționale și să nu îl documenteze și sancționeze pe Toca Vasile, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional, a dat suma de 700 lei angajatului de poliție Grigoraș Cristian, pe care i-a plasat într-o husă cu acte, actele respective și banii fiind transmiși de acesta angajatului de poliție.

38. *Latura obiectivă* a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

39. Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) promisiunea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegiu sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

40. Analizând *latura obiectivă* a componentei de infracțiune incriminate lui Pretuleac Ion instanța de judecată subliniază că nemijlocit fapta prejudiciabilă constă în acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin oferirea și darea sumei de 700 lei pentru ne documentarea acțiunilor sale, intenționând să modeleze comportamentul colaboratorilor INSP în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice

deținute.

41. La calificarea infracțiunii de corupere activă mai are o importanță deosebită și prezența calității subiectului special al persoanei căreia i se oferă bunuri care nu i se cuvin, adică persoana publică.

42. În acest context, instanța de judecată menționează că conform art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

43. Instanța de judecată reține că prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, se constată că, potrivit copiei extrasului din ordinul nr. 132 ef. din 26.03.2024 cu privire la procedurile de personal în privința angajaților INSP al IGP al MAI a fost numit la 26.03.2024 prin transfer pe inspectorul principal Platon Iurie sobofițer al secției patrulare Chișinău a Direcției de Patrulare Centru, a INSP a IGP al MAI, eliberându-l din funcția de ofițer superior al serviciului nr.2 al Secției Patrulare Chișinău a direcției Patrulare Centru al INSP al IGP al MAI.

44. La fel, potrivit copiei ordinului nr. 411ef. din 03.08.2023 cu privire la procedurile de personal în privința angajaților INSP al IGP al MAI cu privire la angajare pe Grigoraș Cristian în funcția de ofițer al Secției Patrulare Chișinău a Direcției Patrulare Centru a INSP a IGP al MAI, cu reconfirmarea gradului special Inspector Superior.

45. La caz, instanța concretizează că scopul infracțional a fost realizat, a fost propus și dorit de inculpat, iar acțiunile ultimului în contextul realizării laturii obiective au fost realizate exclusiv în prealabil îndeplinirii sau nu a atribuțiilor de serviciu.

46. *Latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: scopul evitării de la răspunderea contravențională pentru conducerea automobilului, fără a deține asigurarea pe automobil.

47. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, conform art. 21 alin. (1) Cod

penal, a atins vârsta de 16 ani.

Cu privire la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă:

48. Așadar, instanța de judecată consideră necesar să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției semnat de părți, iar Pretuleac Ion să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Pretuleac Ion a comis infracțiunea constatată, cu vinovăție și în acțiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componenței de infracțiune de care a fost acuzat.

49. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Pretuleac Ion și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

50. În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faprice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 (la poziția 148 din Capitolul I – substanțe stupefiante) și de art. 217 alin. (2) din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Pretuleac Ion sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 325 alin. (1) din Cod penal – coruperea activă, adică darea personală, unei persoane publice, de bani, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

51. În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

52. În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Pretuleac Ion dincolo de orice îndoială rezonabilă. Motiv din care, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției și va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

53. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

54. La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanța de judecată ține cont și reiese

din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

55. Așadar, în corespundere cu art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

56. Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

57. Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru ași atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

58. În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

59. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea

pedepsei în limitele fixate în partea specială.

60. Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

61. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

62. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

63. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

64. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

65. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de

stabilire și aplicare a pedepsei.

66. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție.

67. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Pretuleac Ion face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul infracțiunilor de corupție, încadrate în categoria infracțiunilor contra autorității publice și intereselor publice. Această infracțiune vizează acțiunile prin care o persoană promite, oferă sau dă bani, bunuri ori alte avantaje unei persoane publice cu scopul de a o determina să nu îndeplinească, să întârzie sau să îndeplinească necorespunzător atribuțiile sale de serviciu.

68. Totodată, instanța de judecată reține că Pretuleac Ion a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal.

69. Corelativ, art. 77 din Codul penal stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv. Plenul Curții Supreme de Justiție a RM în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” nr. 8 din 11.11.2013, a indicat că, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (pct. 6)). În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

70. De circumstanțele în cauză, constată instanța de judecată, s-a ținut cont la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției prezentat instanței de judecată spre aprobare.

71. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Pretuleac Ion de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite de organul de urmărire penală la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției prezentat instanței de judecată spre aprobare.

72. Conform prevederilor art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

73. Legiuitorul, estimând pericolul social al infracțiunii incriminate la art. 325 alin. (1) din Codul penal, atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent prevede ca pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

74. Instanța subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80 alin. (1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un *acord de recunoaștere a vinovăției*, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu *o treime*.

75. Luând în considerație faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acesta recunoscând în totalitate faptele incriminate și vina sa în comiterea acestora, instanța constată luarea în calcul a regulilor prevăzute la art. 80 alin. (1) Cod penal la aplicarea pedepsei penale.

76. În acest mod, în speță, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80 alin. (1) Cod penal cu modificarea pentru pedeapsa cu amendă, în quantumul minim de la 333,3 unități convenționale și quantumul maxim de până la 1000 unități convenționale

77. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite.

78. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat acceptarea quantumului pedepsei negociat și acceptat de părți în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, cu tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința lui Pretuleac Ion a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale

79. Instanța de judecată constată că pedeapsa negociată de Pretulec Ion cu procuror se încadrează în prevederile legale pentru o asemenea faptă și, respectiv va fi acceptată de către instanța de judecată.

80. Totodată, instanța subliniază că, în acest caz, inculpatul a manifestat semnele unei căințe sincere față de acțiunile sale, a recunoscut faptele sale de la etapa inițială, a avut un comportament loial și corect în raport cu autoritățile statului și instanța de judecată, dar și lipsa antecedentelor penale, instanței de judecată nu i-au fost prezentate materiale ce l-ar caracteriza negativ, deci fiind caracterizat astfel pozitiv în societate în accepția instanței.

81. În același timp, instanța urmează să aducă la cunoștință lui Pretuleac Ion că, conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integraliar în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată

poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Cu privire la măsura preventivă.

82. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

83. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privința inculpatului.

84. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Pretuleac Ion nu se află sub măsură preventivă.

85. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

86. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

87. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara, fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

88. În acest mod, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Cu privire la corpurile delict.

89. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

90. În dezbaterile judiciare participanții la proces nu s-au expus în privința sorții corpurilor delict și a mijloacelor materiale de probă.

91. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delict rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin.

(1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

92. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

93. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

94. Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale procesul verbal enunțate supra se păstrează în original, păstrarea căruia este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, precum și au fost administrate legal și corespunzător în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, fiind considerate de instanță o probă necesară și pertinentă cauzei.

95. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că, două suporturi optice de format DVD, recunoscute ca mijloace materiale de probă anexate la materialele cauzei penale, *urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.*

96. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1) și 2) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

97. Astfel, referitor la corpurile delict, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 06 martie 2025 a fost recunoscut în calitate de corp delict mijloace bănești în sumă de 700 MDL și transmise spre păstrarea Serviciului Fiscal de Stat.

98. Potrivit art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

99. Conform art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării

speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

100. Astfel, din materialele cauzei și din învinuirea formulată față de Pretuleac Ion urmează că acesta a transmis persoanei publice suma de 700 lei.

101. În speță, coroborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpat sau de terțe persoane.

102. Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatului în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate. La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.

103. Prin urmare, instanța de judecată în lumina celor elucidate va supune confiscării speciale mijloacele bănești în sumă de 700 lei, constituită din 7 bancnote cu nominalul de 100 (una sută) MDL, fiecare cu seria și numerele: F.0135 nr.463576, F.04150 nr.545556, F.0164 nr.171875, F.0173 nr.940880, F.0182 nr. 654463, F.0183 nr.318200, F.0247 nr. 009159 cu anul emisie 2015 și transmise spre păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat.

104. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 64, 80 alin. (1) din Codul penal, art. art. 157-162, 340, 384-389, 392-395, 397, 509, 509¹ și 437 alin. (1) pct. 12) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

hotărăște:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat în cadrul urmăririi penale între *Pretuleac Ion ****** și procuror.

Se recunoaște vinovat *Pretuleac Ion ******, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art. 80 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei cu amendă în mărime de 600 (*șase sute*) unități convenționale, cea ce constituie 30 000 (*trei zeci mii*) lei.

Se explică lui *Pretuleac Ion ****** că, conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică lui *Pretuleac Ion ******, măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la definitivarea sentinței.

*Corpurile delict*e mijloacele bănești în sumă de 700 lei, constituită din 7 bancnote cu nominalul de 100 (una sută) MDL, ficare cu seria și numerele: F.0135 nr.463576, F.04150 nr.545556, F.0164 nr.171875, F.0173 nr.940880, F.0182 nr. 654463, F.0183 nr.318200, F.0247 nr. 009159 cu anul emisie 2015 și transmise spre păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat, *se confiscă în folosul statului*.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător

Liudmila Beșliu